

Tak, ligger det ikke i, at alt, hvad den højtærede Minister har udtalt, er saadan, som jeg i og for sig kunde ønske det. Jeg ved, at der hersker Meningsforskel mellem os — som den højtærede Minister nævnede —, og maa derfor paa Forhaand være belavet paa, at ikke alle Udtalelser nøjagtigt vil passe sammen med de Anskuelser, som jeg selv nærer. Jeg har heller ikke Lov til at fortænke den højtærede Minister i, at han paa visse Punkter i sit Foredrag talte til sit Parti. Og naar den højtærede Minister kom med nogle Antydninger, som jeg maatte forstaa, som om han mente, at den Uro, der var Tale om, egentlig var skabt fra en Side, som jeg ikke antog den var skabt fra, saa føler jeg mig overbevist om, at det ikke var nogen Opfordring til en Diskussion om dette Spørgsmaal. Jeg skal heller ikke indlade mig paa en Diskussion derom; jeg vil gøre det modsatte. Jeg vil meget gerne aabent erkende, at paa alle Sider har vi Skyld, og paa alle Sider eller begge Sider, hvad man vil kalde det, er der faldet Udtalelser, som ikke burde være fremkommet. Jeg vil ogsaa give Ministeren absolut Ret i den Anskuelse, han stærkt betonede, at i alle Partier burde vi under de nuværende Forhold lade de modsatte Anskuelser, vi desværre nærer om Ordningen af vort Lands Forsvar, hvile til- ligemed den Kritiksye, som maatte kunne flyde deraf. Jeg er enig med Ministeren i, at vi handler baade klogt og landsgavnligt ved at bære os saaledes ad, og at vi vilde handle uklogt og skadeligt ved at gøre det modsatte under en Situation, der kalder paa os allesammen og paa Enighed fra alle Sider for at naa det Maal, vi skal naa.

Jeg takker Ministeren, fordi han varmt og stærkt betonede, at dette Maal var at bevare Danmark frit og uskadt under den Verdenskrise, som nu er over os. Det er Hovedopgaven for os alle, hvilket Parti vi end hører til. Jeg har i og for sig, som jeg allerede før antydede, ikke følt mig forbavset over, at en saadan Udtalelse vilde kunne fremkomme, thi det har altid staaet for mig som noget ganske utænkeligt, noget uhyrligt, at der overhovedet skulde findes noget dansk Parti, for hvilket dette ikke skulde være Hovedopgaven;

men jeg er glad over, at Ministeren har betonet det, og jeg er glad over, at Ministeren i sin Slutningsudtalelse sagde, at alle de trufne militære Foranstaltninger var beregnede paa at tjene dette store Formaal. Jeg tror, at Ministeren ved at fremsætte disse Udtalelser har givet alle os, der i vort Lands og vort Folks fælles Interesse gerne vilde virke med til at dæmpe Uroen, fjerne den og forøge Samfølelsen her i Landet, Vaaben i Hænde, hvormed vi bedre end før vil være i Stand til at naa dette Maal.

Jeg takker ogsaa Ministeren, fordi han udtrykkeligt betonede, at de iværksatte militære Foranstaltninger er trufne, fordi Regeringen har anset dem for *nødvendige* til Formaalets Opnaaelse, og fordi den erkendte, at den neutrale Stat maatte raade over Magtmidler, som var bestemte til at *anvendes*, anvendes til baade at hævde vort Lands Rettigheder og til at opfylde dets neutrale Pligter. Det har ogsaa, og det har — jeg har jo allerede nævnt det en Gang før — kun kunnet glæde mig, at disse Udtalelser fra Ministerens Side paa Forhaand har faaet Tilslutning fra de to Partiorganer, han væsentlig støtter sig til. Jeg stoler da paa, at man herefter fra alle Sider vil virke kraftigt til at skabe en større gensidig Tillidsfølelse her i Landet, end der har været i nogen Tid, og derved styrke Regeringens Evne til at løfte den store Opgave, der er lagt paa dens Skuldre. Og dersom det, at jeg har fremdraget denne Sag, kan bidrage noget dertil, vil jeg betragte dette som meget glædeligt.

Jeg vil sige til Slutning, at jeg ikke mindst glæder mig over og værdsætter den aabne Udtalelse fra Ministerens Side, at Regeringen vil bestræbe sig for ikke at give os, der staaer paa konservativ Side, skellig Grund til at ændre den Stilling, vi har indtaget til Regeringen. Vi har jo indtaget denne Stilling til Regeringen, fordi vi gik ud fra, at den vilde handle som en dansk Landsregering, og jeg takker da for det Tilsagn, denne Udtalelse indeholder.

J. C. Christensen: Ogsaa jeg har med Glæde hørt den Erklæring, den højtærede Forsvarsminister afgav. Jeg vilde